

En Hij- Gods Zoon- die op de troon is gezeten,
sprak :

“ Ik zal alle tranen van hun ogen afwissen . .
want al het oude is voorbij . .
Zie, Ik maak alles nieuw.” (Openb. v. Jo.)

†

Tot Vredevol samenzijn met de
Verrezen Heer
werd uitgenodigd en verwacht

De heer Adolf REMUE

Rustend Burgemeester van Zandbergen

Echtgenoot van mevrouw
Maria-Julia RENAER

De dierbare overledene werd geboren te Smeer-
hebbe-Vloersegem op 23 september 1901.
Godvruchtig in de Heer ontslapen in de
H. Hart kliniek te Geraardsbergen op 7 ju-
li 1970, gesterkt door de H. Sacramenten der
zieken en stervenden.

De families

REMUE
RENAER
VOLCKAERT
CORRIJN
VAN DEN NOORTGATE

danken U van harte voor de blijken van
innige deelneming en gebeden.

Druk. Du Mongh-De Rijk. Denderwindeke

Onze oud-burgemeester was een man met
de koppige verbetering van een boer, de zelf-
zekerheid van een wils-type en de interesse en
toegankelijkheid van een vader, voor allen die
op hem beroep deden.

Onder beproeving en ziekte heeft hij in
stille formidabel geleden, maar toch heeft het
van hem geen gesloten eenzaam gemaakt.
Tot op zijn sterfbed toe stelde hij bekommerde
vragen naar de gezondheid van zijn vrienden
en leefde hij mee met wat er groeide en leefde
te Zandbergen, dat hem zo dierbaar was.

Zelf gebonden aan traditie, kon hij kritisch
luisteren naar nieuwe geluiden, om er het goede
in te onderscheiden en zelfs uit te dragen naar
anderen. Met een zekere spot volgde hij de evo-
lutie in kerk en wereld, maar weinigen volgden
met zoveel belangstelling en aandacht de
woorddienst in de hoogmis en de groei van het
parochiale leven zoals hij, omdat hij hield van
de mensen van Zandbergen en omdat hij een
gelovig man was, die openstond voor de wer-
king van Gods Geest, nu in deze tijd.

Als burgervader heeft hij zich met plicht-
besef en toewijding ingezet voor zijn gemeente,
zoals hij met goedheid en wijsheid ook helemaal
leefde en zorgde voor eigen familie.

Goede echtgenote, samen deelden wij het
leven in liefde. Tegenslag vergrootte dit echt
samenzijn nog meer. We hielden van elkaar
en daarom zijn wij God dankbaar.

Mijn liefste kinderen, kleinkinderen en fa-
milie, ook u dank ik voor uw welgemeende
genegenheid, troost en edelmoedigheid.

Beste medeburgers en vrienden, u allen
zeg ik vaarwel met dank voor uw medewerking
en tot weerziens bij God.